

ning er det skønnet, at primærkommunernes samlede udgifter i forbindelse med tilvejebringelsen af de første regionplaner for alle 11 amtskommuner uden for hovedstadsområdet vil være af størrelsesordenen 10-20 mill. kr. Udgifterne vil fordele sig over en årrække og indbefatter også udgifterne til den betydelige oplysningsvirksomhed, der ifølge lovforslaget skal udføres også af kommunalbestyrelserne.

Ligesom det vil være tilfældet med de amtskommunale udgifter, må også primærkommunernes udgifter antages at ville variere betydeligt fra år til år. Når de første regionplaner er tilvejebragt, vil de samlede årlige udgifter for primærkommunerne uden for hovedstadsområdet antagelig kun være af størrelsesordenen $\frac{1}{2}$ -1 mill. kr., idet der da i endnu højere grad end ved tilvejebringelsen af den første regionplan vil være tale om afledede virkninger af primærkommunernes øvrige planlægningsvirksomhed. I forbindelse med tilvejebringelsen af en ny samlet regionplan må de primærkommunale udgifter ventes påny at stige betydeligt uden dog at blive af samme størrelsesorden som udgifterne ved tilvejebringelsen af den første regionplan.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Om formålet med lands- og regionplanlægning henvises i det hele til de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 2.

Udførelsen af landsplanlægningen foreslås fortsat henlagt til boligministerens ressort.

Som fremhævet i de almindelige bemærkninger (afsnittet om landsplanlægningens styring) er det imidlertid regeringens hensigt at lade alle væsentlige landsplanspørgsmål behandle i et ministerudvalg, for vedkommende minister træffer afgørelse. Regeringen tilstræber herved en øget grad af sikkerhed for, at de enkelte større dispositioner og planlægningen inden for de enkelte sektorer, som har landsplanmæssig betydning, vurderes i en bredere sammenhæng. Regeringen tilstræber herved endvidere, at udfærdigelsen af statslige „landsplandirektiver“ for regionplanlægningen (lovforslagets § 4) og statens stillingtagen til regionplanforslag (lovforslagets § 14) ligeledes først finder sted efter en sådan vurdering i en bredere sammenhæng.

Som anført i de almindelige bemærkninger til lovforslaget er der endnu ikke taget stilling til, hvorledes det administrative landsplanorgan mest hensigtsmæssigt kan opbygges og placeres. Spørgsmå-

lene herom vil i den kommende tid blive behandlet i samarbejde med administrationsdepartementet.

Til § 3.

Det er af væsentlig betydning for udførelsen af en fysisk landsplanlægning, at der på et så tidligt tidspunkt som muligt tilgår det for landsplanlægningen ansvarlige administrative organ oplysninger om sektorplanlægning m. v. som udføres i de enkelte fagministerier og af de koncessionerede og tilsvarende virksomheder f. eks. elselskaberne. Der henvises herved til det ofte kritiserede forhold, at de enkelte sektorer isolerede dispositioner undertiden medfører, at der ikke kan tilvejebringes den fornødne tidsmæssige og lokaliseringsmæssige sammenhæng mellem udførelsen af de forskellige statslige anlægsopgaver indbyrdes og i forhold til de kommunale og amtskommunale anlægsarbejder.

Til § 4.

I forholdet til den hidtil udførte egns- og regionplanlægning har landsplanarbejdet været af rent vejledende karakter. Den med dette lovforslag tilsigtede styrkelse af landsplanlægningen nødvendigvis imidlertid, at der åbnes mulighed for at sikre gennemførelsen af intentionerne bag landsplanlægningen. Den foreslåede bestemmelse i § 4 indeholder derfor hjemmel til, at der som led i landsplanlægningen kan rettes bindende direktiver til regionplanmyndighederne om forhold, der skal lægges til grund for regionplanlægningen.

Bestemmelsen må ses i sammenhæng med forslagens § 14, hvori det foreslås, at regionplaner skal godkendes af staten, som i forbindelse hermed kan foretage sådanne ændringer af planerne, som er påkrævet af landsplanmæssige hensyn. På baggrund af denne bestemmelse forekommer det hensigtsmæssigt, at de landspolitisk motiverede retningslinjer for regionplanlægningen i videst muligt omfang opstilles på forhånd som bindende forudsætninger for regionplanlægningen.

Det fremgår af bestemmelsens formulering, at det er hensigten, at udstedelse af landsplandirektiver som de omhandlede skal behandles af ministerudvalget. Af hensyn til koordineringen af de statslige styrelser dispositioner og sektorplanlægningen må det tilstræbes, at de for regionplanlægningen bindende rammer og retningslinier fremstår som „landsplandirektiver“ i henhold til lovforslagets § 4 også i tilfælde, hvor lovgivningen måtte muliggøre en ren sektorstyring.

De forudsætninger, der omhandles i § 4, vil være retningslinjer, som ministerudvalget opstiller på